

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים וילדים
פרשת ויקרא - החודש השני"ה

ספר ויקרא וכרשת החדש

העבודה של הכהנים והלויים בעזרת ה'.

לאחר הפרשה נקרא את "פרשת החדש". הפרשה לקוחה מספר שמות ועוסקת בחדש ניסן, ובמזכות קדוש החדש. בעבר היו מקדשים את החדש על ידי ראית הלבנה, הירח. בתחלת החדש הירח קטן מאד, ורק לאחר שבאים שני עדים שראו את הירח, היה בית הדין מקדש את החדש. חדש ניסן הוא החדש הראשון לפי חדשי התורה, מפני שבו יצאנו ממצרים והפכנו לעם!

יהי רצון שנוזכה לבנין בית המקדש ולגאלה שלמה בקרוב.

שלום ילדים! גם השבת אנחנו קוראים שתי פרשיות בקריאת התורה. פרשת השבוע "ויקרא" פותחת חמש חדש, חמש ויקרא. ספר ויקרא עוסק בדיני הקרבנות השונים שצריך להקריב בבית המקדש. ישנם קרבנות רבים שבודאי אתם מכירים, כמו למשל: קרבן עולה, קרבן חטאת, קרבן אשם, קרבן שלמים. הקרבנות באים מבהמות טהורות או מן העופות. יש גם את המנחות, שהן עשויות מסלת של חטה וכדומה.

לצערנו כבר שנים רבות איננו מקריבים קרבנות לה' בבית המקדש. אנחנו מצפים בכל יום לבנינו ולחזרת

4 הצב והארנב

7 בעלי חיים

ערוץ מאיר
ילדים

לפניות ולפרסום:

Alon@meirkids.co.il

טל': 073-2379816

פקס: 073-2379802

הזוכה בתחרות השח-מט

הבסיסי, את הכישרון למשחק זה, ואז נדע אם שווה לנו להשקיע בנושא".

"אורה, מצאתי מורה שחיפשתי. מחר תגיע המורה יעל לכיתתך ותבצע בדיקה. תחילה תתן הדרכה כללית לכל הכיתה - לימוד של כללי המשחק הבסיסיים ואחר כך תזמין אליה למבדק אישי כל תלמידה בנפרד".

"תודה לך המנהלת על הרצון ועל הזריזות".

המורה יעל הגיעה לכיתה. לאחר ההדרכה הכללית שהיתה מלווה בהמחשה טובה, הזמינה אליה את התלמידות למבדק אישי".

"אורה, יש לנו הפתעה! פנינה גילתה כישרון מדהים למשחק. אני אמליץ עליה בפני המנהלת לצרף אותה לתחרות".

"יעל, עבורי זו הפתעה כפולה! תלמידה זו באה מבית חסר אמצעים. בית הספר דאג לה לספרי הלימוד ולמימון 'דמי חינוך' שנתיים. אני לא מבינה איך תלמידה כזאת נושאת במוחה כישרון כזה?!"

"סליחה, לא הבנתי את המשפט האחרון שלך, אורה. מה הקשר בין מצב כלכלי בבית לכישרון של למידה?!"

"יעל, את צודקת. פשוט התרגלנו לקשר בין הדברים. אני נזכרת עכשיו שדווקא מספר תלמידות אצלי

"המורה, מדוע בית הספר שלנו לא משתתף בתחרויות 'שח-מט' של העירייה?" שאלו תלמידות בכיתה ו' את המחנכת אורה.

בכל שנה מקיימת עיריית ראשון לציון תחרות "שח-מט" בין בתי הספר בעיר. בית הספר "עציון" הפסיק להשתתף לאחר שפעמיים השיג מקום נמוך בין בתי הספר. יונה, מנהלת בית הספר, חשבה שבמצב כזה אין הדבר כדאי, כי השתתפות בתחרות כרוכה בהשקעה לא מעטה של חזרות.

"תלמידות יקרות, גם אני שואלת את עצמי שאלה זו כבר שלוש שנים. אשמח להעלות את הנושא בשיחה עם המנהלת", השיבה המחנכת. עוד באותו יום פגשה אותה לשיחה.

"יונה, בוקר טוב. תלמידות שאלו אותי היום: מדוע אין בית הספר משתתף בתחרות השנתי ב'שח-מט'. מה להשיב להן?"

"את יודעת בעצם את הסיבה, אלא שלא נעים לחזור עליה בפני תלמידות. ראי נא, אני מציעה שתשיבי להן כך: 'אנחנו נבדוק את הנושא בימים הקרובים'. אני אחפש מבין המורות מישהי שמשחקת יפה 'שח-מט' ואבקש ממנה לבצע יום אחד מבדק מהיר בכיתתך, לגלות מי מבין תלמידותייך יש לה את החוש

הסיפור באדיבות אתר "מידה טובה בפרשה"
"נפש כי תקריב..." - הפרשה מלמדת על

כבוד הבריות

להרחבה:

כל הזכויות שמורות • WWW.MIDATOVA.CO.IL

<<<

הבאות מבתיים מבוססים כלכלית, אינן מהמצטיינות
בלשון המעטה".

יעל ניגשה למנהלת וסיפרה לה על הגילוי המפתיע.
"יונה, רק שתביני, מדובר ביכולת גבוהה מהממוצע
שיש לפנינה".

"תודה לך יעל. כבר היום אני רושמת אותה לתחרות
היישובית, כנציגת בית הספר. אבקשך רק לתת לי
המלצה למורה פרטית ל"שח-מט'. אני כבר אדאג
למימון".

"אין בעיה. אשתדל עד סוף השבוע למצוא".

יעל חיפשה מבין מכריה מישהי שיכולה להכין את
פנינה, אך לא מצאה.

"יונה, לצערי לא מצאתי מישהי מחוץ לצוות. החלטתי
לקחת את זה על עצמי. פשוט כל כך התרגשתי
מהגילוי הזה, שאינני יכולה להרשות לעצמי שהיא
לא תשתתף".

"תודה לך יעל. אבקשך להגיש לי הצעת מחיר, כעת
או בתום המפגשים".

"יונה, גם על זה חשבתי, ובהסכמת בעלי אעשה זאת
בהתנדבות. אני רואה בכך זכות לקדם תלמידה כזאת.
בהזדמנות זו הזכירי לי בבקשה את מועד התחרות".

"שוב תודה לך, יעל, והפעם תודה מיוחדת. אני
בהחלט מתפעלת מנכונותך. נאחל לשתיכן הצלחה
מלאה במשימה. מועד התחרות הוא בעוד חודש
ימים מהיום".

יעל הזמינה את פנינה לשיחה. בישרה לה שהיא
נבחרה לייצג את בית הספר, אך הדבר מותנה בהכנה
רבה. היא הכינה לה לו"ז מפגשים יומי ומסרה לו אותו
מודפס. יונה, מנהלת בית הספר, בישרה להורי פנינה
על החלטת בית הספר ועל ההכנה הנדרשת לקראת
התחרות. ההורים היו מופתעים ונרגשים. בקשו רק
שלא להלחיץ את בתם במהלך חודש האימונים.

התחרות התקיימה במועדה כמתוכנן. ציבור
התושבים הוזמן ובתוכו הורי תלמידי בית הספר
"עציון". להפתעת כולם מי שזכה במקום הראשון
היתה פנינה!

תרועות השמחה וקריאות "מזל טוב" נשמעו בגדול
מכל פינה באולם. ההורים של פנינה היו מאושרים
והיא עצמה - נבוכה, לא "מעכלת" את התוצאה.

בישיבת צוות קרובה היה נושא התחרות ראשון
לדיווח מצד המנהלת. היא בקשה לומר שכל ההכנות
והאירוע הזכירו לה את הוראת חכמינו זכרונם לברכה:
"היזהרו בבני עניים שמהם תצא תורה" (נדרים, דף
פא, עמוד א).

משל הצב והארנב

מכירים את משל הצב והארנב? אולי כן, אבל בכל זאת בואו ותשמעו אותו שוב...

פעם היו שני חברים טובים, ארנב וצב. הם היו חברים, אך בכל זאת היה הבדל ביניהם: הצב היה שקט וצנוע, ואילו הארנב היה רועש וקצת גאווות. ולמרות זאת - הם היו חברים טובים.

כך נמשך המצב, עד שיום אחד פנה הארנב לצב בהצעה: "חברי הצב, בוא ונעשה תחרות ריצה! זה יהיה מעניין במיוחד!"

משום מה הצב לא אהב כל כך את הרעיון. הוא כחכח בגרונו ואמר: "ארנב ידידי, אשמח לחשוב על הרעיון שלך, אבל זה יקח לי יום או יומיים..." "אין שום בעיה", אמר הארנב. "אני בטוח שבסוף תסכים!"

במשך כל היוםיים הבאים הצב הסתובב מהורהר ומבולבל. הוא ידע שמה שהוא יחליט לא יהיה לטובתו. אם הוא יסכים לתחרות, הארנב יצח אותו ללא כל ספק וכשלונו יתפרסם בין כל חיות היער. מצד שני, גם לסרב להצעה לא כל כך יועיל לו, כי מיד כולם יבינו שהוא מפחד מהתחרות...

מחוסר ברירה חזר הצב אל חברו הארנב ואמר לו שהוא מסכים לתחרות. "אני מאוד שמח שהסכמת לתחרות. אני מציע לך להתאמן בשבוע הקרוב כמו שצריך, כי בעוד שבוע יהיה כאן קרב צמוד!", אמר הארנב וגיחך לעצמו בהתנשאות.

בימים הקרובים ניסה הצב המסכן להתעמל בכל כוחו. "אין לי שום סיכוי, אבל אעשה מה שביכולתי", חשב לעצמו בעצב.

השבוע עבר במהירות והצב יצא אל מקום התחרות. כאשר הוא התקרב אל המקום חשכו עיניו. כל חיות היער היו שם. הארנב שחיפש כבוד הודיע לכל החברים והידידים - ולמעשה לכל חיות היער - על התחרות הצפויה.

מצב רוחו של הארנב היה מרוםם במיוחד. הניצחון היה מובטח והוא כבר דמיין את חגיגות השמחה. "אדוני הצב", פנה בזחיות דעת אל הצב, "אני מסכים שתתחיל בריצה חצי דקה לפני! תראה איזה טוב לב אני..."

"איני חפץ בכך", אמר הצב. "על התחרות להיות הוגנת", אמר ושקע שוב בהרהורים על מצבו.

שריקת הפתיחה העירה את הצב ממחשבותיו. הוא התנער והתחיל לרוץ בשיא המהירות. הבעיה

המצב. השריקה שהעירה אותו היתה שריקת סיום התחרות! "מה?! איך זה יכול להיות?"

הוא זינק ממקומו בבת אחת, וטס לכיוון קו הסיום. כשהתקרב, הבין שכבר מאוחר מדי. תרועות הניצחון לצב המנצח הרקיעו שחקים. הצב עמד בראש הבמה, כולו שמח ומאושר. כל חבריו וקרוביו חיבקו אותו ושרו לכבודו.

הארנב לא העז להתקרב אל אל הבמה. הוא הסתובב לאחוריו ונמלט בבושה אל ביתו...

• • •

ישנם אנשים שניחנו בכשרונות מיוחדים, מתנת שמיים. לעומתם, יש אנשים אחרים שהתברכו בפחות כשרונות. לא הכישרון הוא הקובע מה יהיה עם האדם. יכול להיות אדם שיש לו כישרון גדול, אך הוא אינו מנצל אותו לטובה ואולי אף מתגאה בו או משתמש בו לרעה. לאדם כזה לא יועילו הכשרונות להצליח באמת. להיפך, הכישרון שלו עלול להיות לו לרועץ. לעומת זאת, אדם שזכה בכשרונות מועטים אך הוא מוכן להשקיע ולהשתדל עד כמה שידו משגת – ייתכן מאוד שיצליח בכל מעשיו, ויזכה לכבוד ולתפארת אמיתיים.

שלו היתה שהמהירות הגבוהה ביותר שלו, היתה די קרובה למהירות הנמוכה ביותר של הארנב...

תוך חצי דקה צבר הארנב מרחק גדול מהצב ונעלם מעיניהם של הצופים. כל החיות הסתכלו ברחמים על הצב שמדדה באיטיות במסלול הריצה ומנסה להתחרות בארנב הזריז...

"מדוע אני מתאמץ", הארנב עצר לפתע את מרוצתו. "לצב האיטי הזה אין שום סיכוי נגדי. אני יכול לנוח כאן עד שהוא יגיע לכאן. ברגע שאראה אותו מתקרב, אמשיך בדרכי אל קו הסיום".

הארנב נשכב לו ליד אחד הסלעים שבצד המסלול, מתח את שריריו ונהנה מהאוויר הנעים. הזמן עבר והצב עדיין לא נראה באופק. הארנב פיהק פיהוק גדול וגיחך לעצמו: "איזה כיף, גם מנוחה וגם ניצחון בטוח! ח ח ח..."

מאחור, המשיך הצב להתקדם בכל כוחותיו. הוא הזיע והשרירים שלו כאבו. "אין לי ברירה, אני חייב לעשות כל מה שאני יכול, למרות שאין לי כל סיכוי", חשב לעצמו והתקדם באיטיות.

.

שריקה חזקה העירה פתאום את הארנב. "איפה אני?", נבהל הארנב. "אני לא מאמין! נרדמתי באמצע התחרות!". הארנב הבין פתאום את

שאלות בכרשה

1. מהו הקרבן הראשון עליו מדבר ספר ויקרא?
2. האם ניתן להקריב בהמה נקבה לקרבן השלמים?
3. מדוע קוראים את "פרשת החודש"?
4. מדוע כיום איננו מקדשים את החודשים על פי הראייה?
5. מהי "מנחת מרחשת" ומדוע נקראת כך?
6. מדוע קרבן עולה נקרא כך?
7. האם הכוהנים מקבלים חלק כלשהו מקרבן העולה?

חידת חדגא: האם ניתן להקריב עז לקרבן?

בעלי חיים

- לפניכם עיגולים ובתוכם שמות של בעלי חיים. עליכם לקבוע:
1. אלו מבעלי החיים הבאים טהורים ואלו טמאים.
  2. אלו מבעלי החיים הבאים יכולים לבוא בקרבן לבית המקדש, ואלו לא.

יונה

צבי

חמור

פרה

תייש

תור

אֵיל

חסידה

אֵיל

עגל

בת יענה

סוס

חידת פולקע: האם ניתן להקריב תרנגול לקרבן?

סביב השולחן

נעמה

חיימק'ה

יונתן

נעמה: השבת אֲנַחְנוּ מִתְחִילִים אֶת סֵפֶר וַיִּקְרָא! קוֹרְאִים אֶת פֶּרֶשֶׁת וַיִּקְרָא וְגַם אֶת פֶּרֶשֶׁת הַחֹדֶשׁ.

בני: כן, נכון. כֹּל כֵּן הֲרֵבָה דְּבָרִים שֶׁהִיוּ פֶּעַם בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ... הַיּוֹם זֶה בְּכָלֵל לֹא אֵין! מִפְּרֶשֶׁת הַחֹדֶשׁ לּוֹמְדִים שֶׁצָּרִיךְ לְקַדֵּשׁ אֶת הַחֹדֶשׁ עַל יְדֵי שְׂרֹאִים אֶת הַלְּבָנָה. הַיּוֹם לֹא עוֹשִׂים אֶת זֶה, יֵשׁ לֹחַ שָׁנָה וְזוֹהוּ...

טליה: אִזְּמָה? גַּם אֶת הַקְּרִבָּנוֹת לֹא מִקְרִיבִים הַיּוֹם, וּבְכָל זֹאת קוֹרְאִים עַלֵיהֶם בַּתּוֹרָה!

בני: זֶה בְּדִיּוּק מֵה שְׂאֲמַרְתִּי! גַּם פֶּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעָה, שְׂמֻדְבָּרַת עַל הַקְּרִבָּנוֹת, וְגַם פֶּרֶשֶׁת הַחֹדֶשׁ עוֹסְקוֹת בְּדְבָרִים שֶׁהִיוּ פֶּעַם, בְּזִמְנָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

נעמה: נְכוֹן מְאֹד, בְּנִי. אֲנִי חוֹשֶׁבֶת שֶׁדוֹקָא מְזָה נִמְנָן לְלִמּוּד עַד כְּמָה אֲנַחְנוּ מְצַפִּים לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ. אִם עִם יִשְׂרָאֵל הִיָּה מִתְיָאֵשׁ חֶסֶד וְחַלְלֵה מִבֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הוּא לֹא הִיָּה יָכוֹל לְהִתְמַיֵּד כָּל כֵּן הֲרֵבָה שְׁנִים בְּקִרְיָאָה בַּתּוֹרָה וְלִמּוּד שֶׁל דְּבָרִים שֶׁשִּׁיכִים רַק לְזִמְנָן הַמִּקְדָּשׁ.

בני: בְּדִיּוּק חֲשַׁבְתִּי עַל זֶה שֶׁבְּעֶצֶם כָּל אַרְבַּע הַפְּרָשׁוֹת הַמִּיחָדוֹת שֶׁקְרָאנוּ בַּחֹדֶשׁ הָאֲחֵרוֹן, עוֹסְקוֹת בְּדְבָרִים שֶׁשִּׁיכִים לְעֵבֶר, אוּ בְּעֶצֶם לְעֵתִיד. פֶּרֶשֶׁת שְׁקֵלִים מְדַבֵּרַת עַל הַשְּׁקֵלִים שֶׁנִּתְּנוּ לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ. פֶּרֶשֶׁת זָכוֹר עוֹסְקַת בְּמַחִית עֲמֻלַת הַמַּחְלָטוֹת, שֶׁתִּהְיֶה בְּעֵתִיד. פֶּרֶשֶׁת פָּרָה עוֹסְקַת בְּטָהֳרָה בְּאִפְרָה פָּרָה אֲדוּמָה, שֶׁשִּׁיכַת לְזִמְנָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְגַם פֶּרֶשֶׁת הַחֹדֶשׁ, עוֹסְקַת בְּקִדּוּשׁ הַחֹדֶשׁ וּבְקִרְבָּן פֶּסַח, שֶׁלֹּא קִיָּמִים הַיּוֹם.

נעמה: נְכוֹן. יוֹנָתָן חֲמוּד, נִרְאָה לִי שֶׁלְמַדְתֶּם בְּגַן שִׁיר שֶׁקְשׁוֹר לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ, לֹא?

יונתן: כן! "שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ"...

בני

טליה

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי. מדי שבת אחרי הצהריים נעמה מוסיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא בפרשת השבוע. ואפילו לחיימק'ה הקטן לפעמים יש מה לומר...